

Příloha č. 8 „Na zkušené“ v Regensburgu

Kdybych měl popsat do detailu vše, co se zde odehrávalo, a vskutku bych to moc rád udělal, vydalo by to na knihu. A kniha by to byla nejen rozsáhlá, ale hlavně zajímavá a poučná. Přesně taková, jakým byl náš celý studijní pobyt v Regensburgu v Německu.

Moje měsíční stáž začala v polovině listopadu letošního roku, kdy jsem spolu se spolužákem Filipem odjel „na zkušenou“ do velkého hotelového komplexu Kolpinghaus v Regensburgu. Jsme oba studenti oboru kuchař, práce nás moc baví, chtěli jsme vidět, „jak se to dělá jinde“.



Já jsem v Regensburgu nebyl poprvé, měl jsem to štěstí podívat se sem už vloni. Umožnila nám to naše škola pod záštitou projektu Leonardo da Vinci. Když se mi letos naskytla příležitost jet podruhé, neváhal jsem ani vteřinu. Vloni to bylo skvělé, věděl jsem, že letos to bude stejné, možná ještě lepší... A nemýlil jsem se.

Jako kuchaři jsme se každodenně účastnili veškerých gastronomických prací, které jsou na velmi vysoké úrovni. Ukázalo se, že naše školní jazykové znalosti mají pevné základy, a díky přátelskému a neformálnímu přístupu německých kolegů pro nás nebyla vzájemná komunikace žádným problémem. Díky ní se naše německá slovní zásoba rozšířila o nespočet gastronomických termínů, které jinak v učebnicích nenajdeme. Velký důraz je v podniku kladen na profesionalitu, čistotu a pořádek. Způsob prezentace jak pokrmů, tak i nás samotných, musí být naprosto dokonalý. Zároveň jsou zdejší mistři kuchaři, jako i náš šéfkuchař Michael Taube, velmi přátelští a otevření novým nápadům. Například ve studené kuchyni, při tvorbě obložených mís nebo při aranžmá jednotlivých pokrmů jsme mohli projevit vlastní kreativitu.

Důvěra, která do nás byla vložena již od prvního dne pobytu, byla zavazující, ale zároveň i velmi cenná. Výdej tříhodového menu společně s ředitelem podniku panem Martinem Seitelem bylo pro nás velkou ctí. A když nás večer po náročném dni šéfkuchař pochválil slovy: „Das war super, Jungs, danke,“ cítili jsme se jako v sedmém nebi. Myslím si, že takové to malé poplácání po zádech a poděkování, ať už za jednotlivou činnost, nebo za celkovou práci, je klíčem k úspěchu a k vytvoření kvalitní atmosféry v pracovním kolektivu. Radost, s jakou se zde chodí do práce každý den, nás velmi upoutala. Všichni se zde usmívají, děkují a zdraví, a tím nemyslím jenom zdejší personál.

Jsem rád, že jsem stáž absolvoval. Myslím si, že spousta Čechů se v dnešní době bojí jet do ciziny. A já nyní sám za sebe říkám, že je to velká škoda. Netvrdím, že je všude v cizině dobře, ale i ta malá zkušenost může zásadně a klíčově změnit naše životy. Po takovém pobytu je vždy na co vzpomínat a člověk se má kam vrátit. Otevře vám to oči, dá směr a cíl.

A já... já jsem svůj směr v životě už našel...